

ישעיהו פרק ה

מבוא: בפרק ה' שלוש יחידות: בחלקו הראשון: "משל הכרם", ובו תיאור של בעל הכרם שלמרות שהוא מטפל במסירות בכרמו, הכרם מעלה פרי באושים עד שבעל הכרם מחליט להפקירו. בחלק השני: שרשרת נבואות "הווי", בה הנביא מוכיח את העם על חטאיו. החלק השלישי: העונש - נבואה על בואו של האויב שיעניש קשות את ישראל.

שאלות מכוונות למידה

- א. כיצד תורמת דרך הנבואה - "המשל השיפוטי", לקירוב העם לתוכן הנבואה?
- ב. ממה נובעת האכזבה הגדולה של הקב"ה מעמו המוצגת בפרק זה?
- ג. למה מובילה האכזבה?

משל הכרם

ישעיהו פרק ה

פתיחת המשל

(א) אֲשִׁיחָה נָא לְיָדַי

שִׁירַת דֹּדַי לְכַרְמוֹ

פעולות בעל הכרם בכרמו ותקוותיו

כָּרַם הִיָּה לְיָדַי בְּקָרוֹ בּוֹ שָׂמוֹ :

(ב) וַיַּעֲזָקְהוּ

וַיִּסְקְלֵהוּ

וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק

וַיִּבְנוּ מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ

וְגַם יָקַב חֲצַב בּוֹ

וַיִּקְוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים

וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים :

בעל הכרם פונה לשומעים שישפטו

(ג) וַעֲתָה יוֹשֵׁב רוֹשְׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה

שִׁפְטוּ נָא בֵּינִי וּבֵין כְּרָמִי :

(ד) מַה לַּעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ

מִדּוּעַ קִנִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים :

העונש של בעל הכרם לכרמו

(ה) וַעֲתָה אֹדְיָעָה נָא אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי

הִסֵּר מְשׁוֹפְתוֹ וְהִיָּה לְבָעַר

פָּרָץ גָּדְרוֹ וְהִיָּה לְמַרְמָס :

(ו) וְאֲשִׁיתָהוּ בְּתֵה

לֹא יִזְמַר

וְלֹא יַעֲדֵר

וְעָלָה שְׁמִיר וְשִׁתָּה

וְעַל הָעֵבִים אֲצַנֶּה מִהִמָּטִיר עָלָיו מָטָר :

הנמשל

(ז) כִּי כָרַם ה' צְבָאוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל

וְאִישׁ יְהוּדָה נָטַע שְׁעָשׂוּעִיו

וַיִּקְוּ לְמִשְׁפָּט - וְהִנֵּה מִשְׁפָּח

לְצִדְקָה - וְהִנֵּה צָעֲקָה :

המשל והנמשל

1. עיין במשל, בפסוקים א-ו, והסבר **בלשונך על דרך הפשט**, את הפעולות השונות שעשה בעל הכרם:

בְּקָרוּ בְּוֹ שְׁמוֹ	בעל הכרם בחר מקום טוב לטעת את כרמו.
וַיַּעֲקְהוּ	
וַיִּסְקְלֵהוּ	
וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק	
וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ	
וְגַם יָקַב חֲצַב בּוֹ	
וַיִּקְוֵ וַיַּעַשׂ בְּאֲשֵׁי עֲנָבִים	בעל הכרם קיווה שהכרם יתן לו ענבים טובים ובמקום הוא קיבל ענבים גרועים.
הִסֵּר מְשׁוֹכְתּוֹ וְהִיָּה לְבָעַר	
פָּרֵץ גָּדְרוֹ וְהִיָּה לְמַרְמָס	
וְאֲשִׁיתֵהוּ בְּתֵה לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדֵר	
וְעַלָּה שְׁמִיר וְשִׁית	
וְעַל הַעֲבִים אֲצִנָּה מֵהַמְטִיר עָלָיו מָטָר	

2. עיין בפסוקים א-ז, וכתוב **בלשונך ובקצרה** את המשל והנמשל:

המשל השיפוטי

בדרכים רבות ושונות, אמרו נביאי ישראל דברי תוכחה לעם. אחת מן הדרכים היא **"המשל השיפוטי"**. משל שיפוטי הוא סיפור העוסק בהפרת חוק ודרישה למשפט. האדם שמאזין למשל ומתבקש לשפוט שהובא לפניו והוא אינו שם לב שהוא "נלכד בפח", כי הוא מאמין לתומו שמובא לפניו מעשה שאירע לאחרים, ולא רואה את הדמיון שבין העבירה המסופרת לבין זו שבה הוא מעורב, עד לרגע הגילוי. דוגמאות נוספות בתנ"ך לשימוש במשל השיפוטי - "משל כבשת הרשי", ו"משל האשה התקועית".

3. א. כיצד תורמת דרך הנבואה - המשל השיפוטי במשל הכרם, לקירוב העם לתוכן הנבואה?

ב. מדוע נבואת תוכחה בסגנון של "משל שיפוטי" יש בה בכדי להשפיע יותר על השומע?

4. עיין בפסוקים א-ז, וענה:

א. מהו הרגע בו מבינים המאזינים כי מדובר **בתוכחה על דרך המשל** ולא באירוע אמיתי שהם צריכים לשפוט?

ב. באיזה שלב השומע מתחיל להבין כי מדובר במשל שהדובר בו הוא **הקב"ה** ולא בעל כרם אנושי?

הפניה לעם להכריע במשפט היא בקשה רטורית. הנביא לא באמת מבקש מן העם לשפוט בין אדם לבין כרם. ממילא מובן גם למה העם לא "משמיע את דברו". מאידך מועבר כאן מסר שבו ה' מתאר את **כפיות הטובה** של עם ישראל שה' השקיע בו רבות, אך לא זכה לפרי ראוי למאמציו.

המשל והנמשל - עיון מעמיק

עד כה ראינו את הנמשל באופן כללי. פרשני המקרא לא הסתפקו בכך אלא הציעו נמשל לכל פרט ופרט במשל:

הנמשל ה' פועל למען עמו	המשל בעל הכרם פועל למען כרמו
רד"ק א וקרא ארץ ישראל "קרן" לפי שהיא גבוהה מכל הארצות... וקורא ארץ ישראל "בן שמן" כמו שנאמר עליה "ארץ זבת חלב ודבש".	בְּקָרוּ בֶן שָׁמֶן
רש"י ז עזקתים תחלה בהיקף ענני כבוד במדבר.	וַיַּעֲזְקֵהוּ
רד"ק ב וסקל מן הכרם האבנים, זהו שבעה אומות מארץ ישראל.	וַיִּסְקְלֵהוּ
רש"י ז נטעתים שורק, שש מאות ושש מצות כמניין שור"ק הוספתי עליהם, על שבע מצות שנצטוו בני נח... רד"ק ב ונטע בו זה העם, שהוא נטע נבחר זרע אמת, שהוא זרע אברהם יצחק ויעקב, והיו ראויים שיעשו פרי טוב...	וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק
רש"י ז בניתי מגדל בתוכו, משכני ומקדשי.	וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ
רש"י ז גם יקב המזבח.	וְגַם יָקַב חֲצֵב בּוֹ

5. עיין בדברי הפרשנים לעיל וכתוב בלשונך, בטבלה שלפניך, נמשל אחד לכל פרט במשל.

הנמשל ה' פועל למען עמו	המשל בעל הכרם פועל למען כרמו
ה' הביא את עם ישראל לארץ משובחת	בְּקָרוּ בֶן שָׁמֶן
	וַיַּעֲזְקֵהוּ
	וַיִּסְקְלֵהוּ
	וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק
	וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ
	וְגַם יָקַב חֲצֵב בּוֹ

התוכחה

6. לתוכחת הנביא ישעיהו במשל הכרם בפרק ה פסוק ד, יש מן המשותף עם תוכחת ישעיהו בפרק א, פסוק ב:

”בָּנִים גִּדְלָתִי וְרוֹמְמָתִי - וְהִם פָּשְׁעוּ בִּי.” (ישעיהו א, ב)

”מַדּוּעַ קִנִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים - וַיַּעַשׂ בְּאֲשֵׁים.” (ישעיהו ה, ד)

מה המשותף לשתי התוכחות הללו?

במשל הכרם אנו שומעים על **אכזבה** קשה מעם ישראל. פרק זה מתקשר לפרק א הפותח את ספר ישעיהו ובו מתוארת אכזבת ה' מעמו על שאינם עושים צדק ומשפט והחברה שלהם מלאה עוון במצוות בין אדם לחברו, כך שאין די במצוות בין אדם למקום שהם מקפידים עליהם.

פסוק ז: ”וַיִּקְוּ לְמִשְׁפָּט - וְהִנֵּה מִשְׁפָּח, לְצַדִּיקָה - וְהִנֵּה צַעֲקָה”

משל הכרם המתאר את הפער בין ציפיות לתוצאות מדגים את הקלות בה מתרחש ההיפוך בין טוב ורע, דרך השימוש במילים: ”וַיִּקְוּ לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה”. על ידי החלפה של אות אחת בכל מילה מתהפכת הכוונה הטובה למעשה רע.

מצודת ציון, ישעיהו ה, ז

משפח - ר"ל אסיפת חטא כמו ונספחו על בית יעקב [לשון ספיח, מצטרף].

7. הסבר **בלשונך**, מה ה' קיווה מעם ישראל ומה יצא בסופו של דבר. (פרט שני דברים)

ההבדל בין פעולות בעל הכרם בתחילה לבין פעולותיו בסוף

8. מה ההבדל העקרוני בין הפעולות של בעל הכרם בתחילת המשל (פסוקים א-ב) לבין פעולותיו בסוף המשל (פסוקים ה-ו)?

☒ קישור לצדק ומשפט בספר בראשית פרק י"ח

ה' מאוכזב מעם ישראל משום שבאי עשיית משפט וצדקה הם פוגעים בשורש הבחירה באברהם. כשה' מגלה לאברהם שהוא הולך להפוך את סדום ועמורה הוא מציין שסיבה לבחירת אברהם היא יעודו: ”כִּי יִדְעִיתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת בְּנֵי וְאֶת בֵּיתוֹ אֲחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט”. במשל הכרם חוזר הנביא לשורש הבחירה ובמשפט הסיכום הוא קובע ששורש הבחירה אינו קיים, עם ישראל אינו עושה משפט וצדקה: ”וַיִּקְוּ לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה”.

סיפור סדום ועמורה שמצוי ברקע הסיפור שלנו מדבר על כך שלא רק עם ישראל לא ממש את יעודו, אלא עם ישראל זנח את דרכו ואמץ לעצמו את הדרך המנוגדת - דרכה של סדום. (כפי שמתואר כבר בפירוט בפרק א) גם עניין **הצעקה** מופיע בסדום, הסמיכות בין צדקה לצעקה, וגם הפועל יד"ע מופיע בשני המקומות. הידיעה אצל אברהם שונה מאצל סדום. כשם שהצדקה מופיעה בסיפור סדום - "לעשות צדקה ומשפט", כך גם הצעקה מופיעה גם היא בסיפור סדום **"הכצעקתה"**.

○ נבואת "הוי"

לאחר שהנביא הוכיח את העם ע"י משל הכרם, הנביא עובר החל מפס' ח ואילך לנבואת תוכחה נוספת בעלת סגנון שמתאפיין: בפתיחות בלשון "הוי". המילה "הוי" כאן מביעה הזדעזעות גדולה על כובד העוון של העם. בעזרת מילת הפתיחה "הוי", ניתן לחלק את הנבואה לשישה חלקים כאשר כל חלק פותח במילת הזעקה "הוי".

○ פסקת ה"הוי" הראשונה

פירוש	בלשון המקרא	
	(ח) הוי מגיעי בית בבית, שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום, והושבתם לבדכם בקרב הארץ:	החטא
	(ט) באזני ה' צבאות, אם לא בתים רבים לשמה יהיו, גדלים וטובים מאין יושב: (י) כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת, וזרע חמר יעשה איפה: פ	העונש

9. הסבר את החטא העונש שבפסוקים ח-י, על פי העיקרון של "מידה כנגד מידה".

○ פסקת ה"הוי" השנייה

פירוש	בלשון המקרא	
	(יא) הוי משכימי בבקר שכר ירדפו, מאחרי בנשף יין ודליקם: (יב) והיה כנור ונגבל תף וחליל ויין משתיהם, ואת פעל ה' לא יביטו, ומעשה ידיו לא ראו:	החטא
	(יג) לכן גלה עמי מבלי דעת, וכבודו מתי רעב, והמונו צחה צמא: (יד) לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק, וירד הדרה והמונה ושאונה ועלו בה: (טו) וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: (טז) ויגבה ה' צבאות במשפט, והאל הקדוש נקדש בצדקה: (יז) ורעו כבשים כדברם, וחרבות מחים גרים לאכלו:	העונש

10. הסבר את החטא העונש שבפסוקים יא-יז, על פי העיקרון של "מידה כנגד מידה" (פרט שלוש דוגמאות).

○ ארבעת פסקאות ה"הוי" האחרונות

11. כתוב בלשונך, בטבלה שלפניך, מה הם החטאים בכל אחד מארבעת פסקאות ה"הוי" שבפסוקים יח-כג.

פירוש - בלשונך	בלשון המקרא	
	<p>(יח) הוי מִשְׁכֵּי הָעוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׂוֹא וְכַעֲבוֹת הַעֲגֹלָה חֲטָאָה : (יט) הַאֲמָרִים : יִמְהַר יַחֲיִשָּׁה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאָה, וְתִקְרַב וְתִבּוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְגִדְעָה : ס</p>	החטא
	<p>(כ) הוי הַאֲמָרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שְׁמַיִם חֲשָׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשָׁךְ שְׁמַיִם מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר : ס</p>	החטא
	<p>(כא) הוי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדוּ פְּנֵיהֶם נְבִלִים :</p>	החטא
	<p>(כב) הוי גְּבוּרִים לְשִׁתּוֹת יָוִן וְאַנְשֵׁי חֵיל לְמִסְךְ שֶׁכָּר : (כג) מַצְדִּיקֵי רִשָּׁע עֲקֵב שֹׁחַד וְצִדְקַת צְדִיקִים יִסִּירוּ מִמֶּנּוּ : ס</p>	החטא

12. א. בהשוואה לשתי פסקאות ה"הוי" הראשונות, מהו המרכיב שחסר בארבעת פסקאות ה"הוי" האחרונות?

ב. היכן הנביא משלים את המרכיב שחסר בארבעת הפסקאות האחרונות? בסס את תשובתך על הכתוב.

○ סיכום מבנה נבואות ה"הוי"

הנבואה בנויה מרשימה של "הוי" המבטאים את ההתבוננות ההולכת ומעמיקה של הנבואה במצב החברה :

- **ב'הוי' הראשון** הנביא מציין את החטא הנראה לעין של יושבי יהודה: **עושה חברתי** - הסגת גבול רעהו, שהיא פגיעה אנושה ברכוש הזולת, בחלשים בחברה, ועברה על מצוות ה'.
- **ב'הוי' השני** הנביא מתייחס לאורח החיים הנהנתני של יושבי יהודה - המוביל ומדרדר את האדם לחטא שכחת ה'.
- **בארבעת ה'הוי' האחרונים** עניינם משותף - **עולמם הרוחני והתודעתי המעוות** של יושבי יהודה, שעומד בשורש הבעיה.

פסוקים אלה מראים שהקלקול מתפרש מן המעשה דרך הדיבור ועד המחשבה, דהיינו בכל רובדי הקיום האנושי, לפיכך יש גם לתקן את כל אותם רבדים "מנפש ועד בשר".

☒ הקשר בין משל הכרם ובין נבואות ה'הוי'

ניתן להצביע על קשר בין משל הכרם ובין נבואות ה'הוי' : במשל הכרם העם מתברר שהעם אינו נוהג בצדק ובמשפט : "וַיִּקְרוּ לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׁפָּח לְצִדְקָה וְהִנֵּה צַעֲקָה". בנבואות ה"הוי" השנייה עשיית המשפט עוברת לידי ה'. אם העם אינו עושה משפט, ה' עושה משפט ופורענות : "וַיִּגְבַּה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה".

קשר נוסף בין משל הכרם לשאר חלקי היחידה נראה בסוף, בסיכום היחידה כולה.

○ העונש : בואו של אויב

כפי שראינו בארבעת נבואות ה'הוי' האחרונות, לא נאמר הפירוט של העונש. העונש על החטאים (שנזכרו בחלק השני של הפרק) נאמר כאן בחלק השלישי של הפרק, הביסוס בכתוב לכך שהעונש בחלק השלישי הוא על החטאים שנזכרו בחלק השני הוא, שהחלק השלישי פותח במילים "לכן..." ו"על כן...". והעונש הוא בואו של אויב גדול שיפגע קשות בחוטאים - בישראל.

13. קרא את פסוקים כד-ל, וודא שאתה מבין את תיאורי העונש המובאים בפסוקים אלו. רשום בלשונך, פירוש לצדו של כל ביטוי קשה.

שים לב, בחלק השלישי של הפרק יש ביטויים רבים הבנויים משתי צלעות בעלות מבנה של תקבולת. במידה וצלע אחת לא מובנת ניתן בעזרת התקבולת לפרש את הצלע הקשה, ע"י עיון בצלע המקבילה לה.

○ ישעיהו פרק ה

(כד) לָכֵן כָּאֵלֶּל קֵשׁ לְשׁוֹן אֵשׁ / וְחִשַׁשׁ לְהִבָּה יִרְפָּה,

שָׂרָשָׁם כַּמֶּק יִהְיֶה / וּפְרָחָם כַּאֲבָק יַעֲלֶה

כִּי מֵאֲסוּ אֶת תּוֹרַת ה' צְבָאוֹת / וְאֶת אִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֱצוּ:

(כה) עַל כֵּן חָרָה אֵף ה' בְּעַמּוֹ

וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו / וַיִּכְהוּ וַיִּרְגְּזוּ הַהָרִים

וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסוּחָה בְּקִרְבַּ חוּצוֹת

בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אָפוֹ / וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה:

(כו) וַנִּשָּׂא נֶס לְגוֹיִם מִרְחוֹק / וַיִּשְׂרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ

וְהִנֵּה מִהֲרָה קָל יָבּוֹא:

(כז) אֵין עֲנָף / וְאֵין פּוֹשֵׁל בּוֹ

לֹא יָנוּם / וְלֹא יִישָׁן

וְלֹא נִפְתַּח אָזוֹר חֲלָצָיו / וְלֹא נִתַּק שְׂרוּדָה נְעָלָיו:

(כח) אֲשֶׁר חֲצָיו שְׁנוּנִים / וְכָל קִשְׁתֵּי דָרְכוֹת

פְּרָסוֹת סוּסָיו כָּצַר נְחֹשְׁבוֹ / וְגִלְגָּלָיו כְּסוּפָה:

(כט) שָׂאָה לוֹ כְּלָבִיא / יִשְׂאָג כְּכַפִּירִים

וַיִּנְהָם וַיֵּאחֶז טַרְף / וַיִּפְלִיט וַאֲיִן מְצִיל:

(ל) וַיִּנְהָם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנִהְמַת יָם

וַנִּבֵּט לְאֶרֶץ וְהִנֵּה חֲשָׁד צָר / וְאוֹר חֲשָׁד בְּעִרְיָפֶיהָ:

○ מיהו האויב הגדול שיעניש את ישראל?

פרשנים רבים רואים בתיאור האויב את סנחריב, מלך אשור, אשר עלה עם צבאו למלחמה על יהודה. יש לשים לב שהצבא מתואר כמפיל פחד רב על תושבי יהודה, אך לא מתואר שהוא מחרים את יהודה. ואכן, מסע סנחריב, אשר הפיל פחד רב על תושבי הארץ, מסתיים במפלתו של סנחריב.

שאלה מתוך מבגרות קיץ תשע"ו

14. עיינו בפסוקים כו-ל בהם מתואר האויב שיביא ה' להעניש את ישראל?

א. מיהו האויב הזה, מאיזה עם הוא, ומהיכן הוא יגיע?

ב. ציין חמש תכונות של האויב? בסס את תשובתך על הכתוב.

○ **מידה כנגד מידה**

כפי ראינו שהעונש, על החטאים שנוכרו בחלק השני של הפרק, נאמר כאן בחלק השלישי של הפרק. אחת הראיות לכך הוא שמוצאים שלושה עונשים שפועלים על פי העיקרון של "מידה כנגד מידה".

שאלה מתוך בגרות קיץ תשע"ו

15. לפניך שלושה חטאים מהחלק השני של הפרק. עיין בפסוקים של החלק השלישי (כו-ל) ומצא שלושה עונשים שפועלים על פי העיקרון של "מידה כנגד מידה". צטט את העונשים והסבר מדוע יש בכך "מידה כנגד מידה"?

החטאים	העונשים	ההסבר ל"מידה כנגד מידה"
האמרים: יְמַהֵר יַחֲיִשָּׁה מַעֲשָׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה" (יח)		
"הוי מִשְׁכִּימֵי בְבִקְרֵי שְׂכָר יִרְדְּפוּ, מֵאַחֲרֵי בְנֵשֶׁף יִין יִדְלִיקֶם" (יא)		
"הוי האמרים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע, שְׁמִים חֲשָׁד לְאֹרֹךְ וְאֹרֹךְ לְחֲשָׁד" (כ)		

○ **הקשר בין "משל הכרם" לבין נבואות ה"הוי" ונבואת "בואו של האיוב"**

ניתן להצביע אל קשר מאוד ברור בין משל הכרם הנוכח בחלק הראשון של הפרק לבין החלקים השני (החטאים), והשלישי (העונשים) של הפרק:

- **בחלק הראשון של הפרק**, מוצג משל ובו כרם ש'חטאה' ואכזבה את בעליה, והביאה פרי ביאושים וזאת למרות העבודה המסורה של בעל הכרם, ולכן בעל הכרם מעניש את כרמו בכך שהוא מפקיר את הכרם גורם שהכרם תיהרס. המשל הוא על עם ישראל שחטא וייענש, אך הפירוט של החטא והעונש יובא רק בחלקים הבאים בפרק:
- **בחלק השני של הפרק**, בנבואות ה'הוי', ישעיהו מתואר את החטאים של עם ישראל, המקבילים לחטאי הכרם - שבמקום להצמיח אשכולות ענבים מעולים, הכרם הצמיחה פרי ביאושים כמתואר ב"משל הכרם".
- **בחלק השלישי של הפרק**, ישעיהו מנבא את העונש שיבוא בבואו של האיוב הגדול מכולם, האיוב האשורי. העונש הזה מקביל לתיאור העונש של הכרם כמתואר ב"משל הכרם".

16. במה העונש של בוא אשור לארץ, מקביל לעונש המתואר במשל הכרם?